

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: R.K., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.1.2015 č.j. 3666/DS/14-3**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, č.j. 20940/OD-P/14 ze dne 29.10.2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3.000,- Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 1 měsíc a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal nesrozumitelnost výroku rozhodnutí specifikujícího místo spáchání přestupku údaji GPS (50°15'51.359"N, 12°51'18.647"E), z čehož dle žalobce vyplývá, že se skutek stal mimo pozemní komunikaci, což žalobce dokládal identifikací místa na mapě v příloze žaloby. Dle výroku se přestupek stal v ulici Dolní Kamenná v Karlových

Varech, která neodpovídá fotografii z rychloměru, neboť nejde o čtyřproudé uspořádání se svodidly uprostřed. Z výroku tak podle žalobce není zřejmé, zda žalobce skutečně mohl spáchat přestupek.

Dále žalobce namítal, že správní orgán odmítl provést dokazování návodem k obsluze za účelem zjištění, zda obsluha rychloměru postupovala v souladu s tímto návodem. Správní orgán by tím mohl zjistit, že v důsledku existence svodidel v dosahu měření dochází k nežádoucí reflexi. Tvzení správního orgánu o tom, že pokud by obsluha nedodržela jakkoli návod k obsluze, nebo by rychloměr vykazoval vadu, nebyla by rychlost vozidla vůbec zachycena, podle žalobce nemá oporu v provedeném dokazování a také není pravdivé. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 24.9.2014 č.j. 6 As 187/2014-60. Svědecká výpověď policistů nebyla dle žalobce ke zjištění skutkového stavu relevantní, neboť neodpovídali na položené otázky. Svědek L.V. vypověděl, že neví, jaké úkony byly při nastavování rychloměru provedeny, neboť řídil vozidlo, a svědek M.K. též nebyl schopen sdělit jediný úkon, který při nastavování rychloměru provedl. Nelze tak ze svědeckých výpovědí dovozovat, že policisté postupovali v souladu s návodem k obsluze, proto bylo podle žalobce na místě vyhovět jeho návrhu na pokračování svědecké výpovědi po uložení pořádkového opatření svědkovi. Svědek podle žalobce nevyvrátil tvrzení žalobce o zkreslení rychlosti v důsledku reflexe. Žalobce k žalobě přiložil část návodu k obsluze rychloměru, kapitoly 3.2, tj. str. 13 návodu k obsluze Ramer 10, sekce Jednoduchá reflexe, podle kterého jednoduchá reflexe vzniká na plochách existujících rovnoběžně s jízdní dráhou. Tento jev může vzniknout např. od svodidel, parkujících automobilů, autobusů nebo tramvají, které zastavili na zastávce. Podle žalobce právě svodidla jsou na fotografii rovnoběžně s jízdní dráhou viditelná.

Dále podle žalobce z rozhodnutí nevyplývá, zda byl zachován požadavek na přímost komunikace dle návodu k obsluze, kapitoly 3.1 Všeobecné pokyny, strana 12 zmíněného návodu k obsluze, kterou žalobce rovněž přiložil k žalobě. Zde se uvádí minimální délka přímého úseku, kdy za přímý úsek se považuje úsek s rádiusem zakřivení vozovky do 1 600 metrů. Z vnitřní strany zatáčky se smí měřit za splnění dalších podmínek, z vnější se měřit nesmí. Policisté ani správní orgány podle žalobce netvrdili, že by bylo měřeno v části přímé komunikace, a z rozhodnutí nelze seznat, zda tato podmínka návodu k obsluze byla zachována.

Rovněž žalobce tvrdil, že bylo měřeno neověřeným rychloměrem, neboť měření proběhlo v letním období, kdy policie užívá letní pneumatiky, avšak ověření rychloměru bylo provedeno v zimním období, kdy se užívají zimní pneumatiky. Při změně kol automobilu dochází k rozkalibrování měřicího zařízení kvůli jinému obvodu kol, který jiné pláště mají. Modelovým příkladem bude podle žalobce přezutí ze zimních kol o velikosti R 16 a výšky profilu 60 mm na letní kola velikosti R 15 a výšky profilu 55 mm, kdy se průměr kol liší o bezmála 7%. Vliv změny pneumatiky je tedy větší, než je povolená odchylka $\pm 3\%$ rychlosti. Po přezutí plášťů je proto znovu potřeba provést kalibraci, která v dané věci nebyla provedena. Podle § 7 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, zaniká platnost ověření rychloměru tehdy, pokud byly provedeny změny nebo úpravy stanoveného měřidla, jež mohou ovlivnit jeho metrologické

vlastnosti. Tato situace dle žalobce nastala, neboť výška profilu pneumatiky beze sporu může ovlivnit metrologickou vlastnost rychloměru.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že GPS souřadnice odpovídají místu spáchání přestupku, tedy pozemní komunikaci č. I/6 v Karlových Varech na průtahu městem ulice Dolní Kamenná, poblíž bývalého zimního stadionu ve směru jízdy na obec Ostrov. Ze svědecké výpovědi policisty K. dle žalovaného vyplývá, že nastavení rychloměru bylo v souladu s návodem k obsluze a že k používání rychloměru byl řádně proškolen. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí odůvodnil neprovedení návodu k obsluze s tím, že samotným zajištěním návodu k obsluze by nebylo možné prokázat, zda ze strany policistů byly či nebyly dodrženy podmínky měření. K žalobcovu odkazu na rozsudek NSS žalovaný poukázal na to, že šlo o situaci, kdy snímek z měření byl atypický, resp. došlo pouze k částečnému zachycení měřicího vozidla v pravé části snímku, což není posuzovaný případ žalobce, kdy bylo jeho vozidlo řádně zachyceno na fotografii i s čitelnou registrační značkou. Žalovaný nemá pochybnosti o provedení měření platným a certifikovaným rychloměrem, když ve spise je kopie ověřovacího listu.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 8.8.2014, podle něhož žalobce řídil v tento den osobní motorové vozidlo Škoda Superb RZ ... ve 12:40 hodin v obci Karlovy Vary v ulici Dolní Kamenná na průtahu silnice č. I/6 ve směru na Ostrov nad Ohří v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/h a byla mu zařízením Ramer 10 naměřena rychlost 116 km/h, po odečtení tolerance 112 km/h. Žalobce se do oznámení přestupku nevyjádřil, ani ho nepodepsal. Dále je zde výstup z radaru, tedy fotografický záznam a textový záznam přestupku, který zachycuje předmětné vozidlo, a to celé, včetně čitelné registrační značky, ve směru na odjezdu, zezadu (GPS údaje jsou 12°51'18.647" východní délky, a 50°13'51.359" severní šířky). Potom zde je ověřovací list rychloměru, který je datován 27.2.2014, fotografie zaparkovaného vozidla a žalobce. Podle úředního záznamu z předmětného dne pořízeného policií bylo zjištěno v evidenci řidičů, že žalobce má již v rejstříku přestupků záznam o porušení ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona o silničním provozu ze dne 7.4.2014. Proto bylo sepsáno oznámení o přestupku. Žalobce oznámení odmítl podepsat.

Svědék M.K. dne 15.10.2014 uváděl, že předmětného dne prováděl obsluhu silničního rychloměru. Ve 12:40 je předjíždělo vozidlo Superb, jemuž naměřil 112 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, poblíž bývalého zimního stadionu na pozemní komunikaci ve směru na Ostrov. Byl řádně proškolen k používání silničního rychloměru. Měření rychlosti bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze tohoto rychloměru. Za vozidlem po změření rychlosti jeli, až následně vozidlo předjeli a zastavili v ulici Tábořská. Po lustraci bylo zjištěno, že již obdobný přestupek žalobce spáchal. Žalobce s přestupkem na místě nesouhlasil a uvedl, že má právní zastoupení, jednou již takovou pokutu podepsal a víckrát to nechce dělat. Odmítl oznámení přestupku podepsat. Vozidlo poprvé spatřil, když je předjíždělo. Měřicí zařízení nastavil dle návodu k použití, přičemž uvedl, že se úkonů provádí více a všechny byly správně provedeny. Dále byl opakovaně dotazován na jednotlivé úkony, které při nastavování návodu prováděl, vždy odpověděl, že postupoval podle návodu. Uváděl, že před prováděním měřením je zapotřebí provést více úkonů, kdy některé se provádějí před

prvním měřením a některé se při dalším měření již neopakují a svědek nedokázal určit, zda se jednalo o první měření, nebo o to další.

Svědék L.V. uváděl, že měli služební vozidlo VW Passat vybavené radarem Ramer 10 C. Jeli po průtahu ve Varech v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/h, kde je předjelo vozidlo Superb. Tento svědek byl řidičem služebního vozidla a kolega mu nahlásil, že změřil vozidlo, které jelo asi 116 km/h. Následně za tímto vozidlem jeli a zastavili ho na autobusové zastávce. Řidič jim sdělil, že to chce sepsat. Lustrací zjistili, že žalobce již jednu f3 má a stejně by se věc postupovala na úřad. Věc řešil jeho kolega, i tento svědek potvrdil, že je proškolen k obsluze radarového rychloměru, že byl proškolen v Kunovicích, ale radar nepoužíval, byl řidičem. Poprvé spatřili jedoucí vozidlo žalobce v době, kdy je předjíždělo. Nastavení radaru měl kolega. Tento svědek uváděl, že pouze kontroloval řádný tlak v pneumatikách. Dále svědek uváděl, že jeho kolega určitě radar nastavoval, jinak by radar nefungoval, že kolega je pečlivý a vždy postupuje v souladu s návodem k obsluze.

Ve vyjádření zmocněnce žalobce následujícím po jednání bylo navrženo provedení důkazu návodem k obsluze, aby jeho jednotlivými ustanoveními bylo možné prokázat nesprávnost provedeného měření a dále bylo žádáno opětovně předvolání svědka Kyjovského s tím, že jeho dosavadní výpověď je nepřijatelná.

Následovalo **prvostupňové rozhodnutí**, kde ve výroku je místo spáchání přestupku označeno jako na pozemní komunikaci č. I/6 v Karlových Varech na průtahu městem na ulici Dolní Kamenná poblíž bývalého zimního stadionu ve směru jízdy na obec Ostrov nad Ohří (GPS 50°13'51.359", 12°51'18,64" severní šířky, 12°51'18.647" východní délky).

V odůvodnění správní orgán uváděl, že ze záznamu o přestupku je zřejmé, že rychlost 116 km/h byla vozidlu naměřena v určený okamžik. Je také zřejmé, že změřené vozidlo příslušné RZ jelo kolem vozidla Policie ČR, které mělo v uvedené době vlastní rychlost 73 km/h. Limit místa měření je 80 km/h. Správní orgán provedl odečtení odchylky měřícího zařízení a dále vycházel i z kopie ověřovacího listu rychloměru s dobou platnosti do 26.2.2015. Na základě provedených důkazů má správní orgán za prokázané spáchání přestupku, a to zejména z postoupené fotodokumentace se zaznamenaným přestupkovým jednáním. Správní orgán nemá důvod pochybovat o tom, zda bylo možné předmětné měřidlo Ramer 10 C výrobní číslo 12/0033 použít k měření rychlosti vozidel, neboť ověřovací list byl platný. Z výsledku policistů má správní orgán za prokázané, že žalobce nerespektoval dopravní značku B20A nejvyšší dovolená rychlost. Výpovědi policistů dle správního orgánu korespondují jak s úředním záznamem, který sepsali po provedení zákroku, tak i mezi sebou navzájem. Jejich výpovědi jsou logické a logicky vysvětlují průběh zákroku. Správní orgány proto hodnotí jako věrohodné. Policisté uvedli, že jsou bez poměru k obviněnému, přičemž jako veřejní činitelé vypovídali při svědeckých výpovědích pod hrozbou daleko vyšších sankcí v případě nepravdivé nebo neúplné výpovědi, než osoba nepožívající práva a zejména povinností veřejného činitele. Policisté na rozdíl od obviněného neměli na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali pouze svoji služební povinnost.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zmocněnec žalobce pouze žádal o vyhotovení kompletní spisové dokumentace. Odvolání nedoplnil ani po doručení výzvy k doplnění odvolání.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný pouze zkonstatoval, z jakých důkazů se vycházelo při rozhodování, a dospěl k závěru, že nemá pochybnosti o tom, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze. Jednak svědek K. uvedl v rámci svědecké výpovědi, že nastavení rychloměru bylo v souladu s návodem k obsluze, a jednak, pokud by nebyl při nastavení radaru dodržen návod k obsluze, měřicí zařízení by měření vyhodnotilo jako nesprávné a záznam o přestupku by nebyl uložen. Jelikož žalobce své odvolání ani po předchozí výzvě správního orgánu I. stupně blíže neodůvodnil, přezkoumal odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Na základě uvedených skutečností, kdy bylo napadené rozhodnutí posouzeno za věcně správné a po zjištění, že v průběhu řízení nedošlo k žádnému procesnímu pochybení, které by zakládalo změnu či zrušení rozhodnutí, rozhodl odvolací orgán tak, jak bylo uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí.

Při jednání před soudem bylo doplněno dokazování o žalobcem předložené výstupy z internetových map ohledně otázky místa spáchání přestupku a žalobcem předloženými částmi návodu k obsluze rychloměru Ramer 10 týkající se požadavků na přímost měřeného úseku a jednoduché reflexe, kde se v návodu uvádí, že takový zlom zářeni je možné zjistit tehdy, jestliže na důkazovém snímku není zobrazen žádný automobil nebo se zde nachází automobil v ne zcela běžné poloze.

Žaloba není důvodná.

Soud připomíná koncentrační zásadu, v rozporu s níž byly vzneseny při jednání nové námitky, jimiž se tedy soud v souladu se soudním řádem správním již věcně nezabýval. Jednalo se o tvrzení, že není jasné, kdo zařízení nastavil, když na záznamu o přestupku je údaj MK302257, o námitku týkající se absence čísla jednacího na záznamu o přestupku.

Výslech zasahujících policistů soud znovu neprováděl, ani k otázce výměny pneumatik, ani k otázkám měření pro nadbytečnost, neboť má soud za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a nejsou důvodné pochybnosti o závěru o spáchání přestupku žalobcem. Zejména není důvod pochybovat o tom, že by přestalo být měření platné kvůli výměně pneumatik. Takový závěr nelze z žádných konkrétních okolností dovodit a je jen ničím nepodloženou úvahou žalobce, že mohly být při výměně pneumatik použity dokonce jiné průměry kol a že by toto mohlo způsobit neplatnost měření. Neodpovídá tudíž skutkovému zjištění, že by bylo měřeno neověřeným rychloměrem.

Pokud jde o tvrzení směřující proti přímosti komunikace, ani zde nebylo nutné další dokazování, neboť zejména z fotografií předkládaných žalobcem k žalobě vyplývá, že jednoznačně se jednalo o přímý úsek, kde bylo měřeno vozidlo žalobce.

K námitce žalobce ohledně možné jednoduché reflexe soud uvádí, že z provedeného důkazu - části návodu k obsluze jasně vyplývá, že reflexe je především viditelná na samotné

fotografii, projevuje se nesprávným zobrazením tohoto vozidla na snímku, k čemuž v daném případě nedošlo, když záznam o přestupku jasně ukazuje celé změřené vozidlo zhruba uprostřed snímku včetně registrační značky, čili je vozidlo zobrazeno nepochybně správně.

K další námitce, která se týkala svědeckých výpovědí, soud uvádí, že svědek K. sice nespécifikoval jednotlivé kroky při nastavování rychloměru, odpovídal pouze v obecném směru, že bylo postupováno podle návodu k obsluze, avšak jelikož smyslem výpovědi policisty není přezkušování z návodu k obsluze, nýbrž ověření platnosti zásadního listinného důkazu - záznamu z radaru, který je v daném případě bezchybný, považuje soud výpověď za dostačující. Navíc v daném případě byla tato výpověď potvrzena i výpovědí druhého policisty V., který uvedl, že oba byli v obsluhování radaru řádně proškoleni, a také svého kolegu označil za pečlivého, který určitě postupuje dle návodu.

Ani námitku směřující proti nesrozumitelnosti výroku soud neuznal důvodnou, neboť dle názoru soudu nevznikly pochybnosti o místu spáchání přestupku, a nelze mít za to, že by bylo zaměnitelné, je-li specifikováno jednak textem a jednak i GPS údaji. Označení místa přestupku "na pozemní komunikaci č. I/6 v Karlových Varech na průtahu městem na ulici Dolní Kamenná poblíž bývalého zimního stadionu ve směru na Ostrov nad Ohří", nevyvolává pochybnosti o tom, že přestupek nebyl spáchán přímo v ulici Dolní Kamenná. A to z toho důvodu, že je ve výroku prvostupňového rozhodnutí dvojí upřesnění - jednak slovy "na průtahu" a "v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/h", a jednak údaji GPS.

Pokud jde o hodnoty GPS, nebyly zpochybněny tyto údaje ani fotografií předloženou žalobcem k žalobě, protože je zjevné, že zde není úplně stejná hodnota GPS, jde o odlišný údaj východní délky (E), kde je poslední číslice 640 na fotografii předložené žalobcem, kdežto ve výroku rozhodnutí o přestupku, stejně jako v záznamu přestupku, je 647, čili nelze považovat za prokázané předloženou fotografií, že by se jednalo o měření mimo místo označené ve výroku prvostupňového rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. března 2016

**Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková